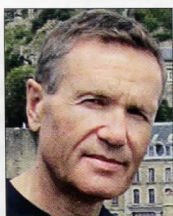

Электрамагнітныя хвалі ў анкалогіі: парадыгма Г. Лахоўскага пацверджана?

Рэзюмэ. Упершыню ў беларускі навуковы кантэкст уведзена імя Георгія Лахоўскага (1869–1942): прыведзены старонкі яго біяграфіі, зроблена спроба аналізу светапогляду і навуковых дасягненняў нашага суайчынніка, які большую частку жыцця правёў у Францыі. Паказана, што ідэі Г. Лахоўскага і распрацаваныя ім прыборы для тэрапіі злаякасных пухлін застаюцца актуальнымі і запатрабаванымі і ў наш час. Прыведзены звесткі аб новым метадзе электрамагнітнай тэрапіі рака, які заснаваны на выкарыстанні эксперыментальна вынайздзеных спецыфічных частот.

Ключавыя словы: Г. Лахоўскі, лячэнне анкалагічных захворванняў, электрамагнітныя хвалі.

Валеры Шалатонін,
дацэнт кафедры
сістэм тэлекамунікацый,
загадчык навукова-даследчай
лабараторыі БДУІР,
кандыдат тэхнічных навук, дацэнт

Любоў Уладкоўская,
генеральны дырэктар установы
«Міжкультурны дыялог»,
гасцявы прафесар культурнай антрапалогіі
Універсітэта Фларыды (ЗША),
кандыдат філалагічных навук

Імя Георгія Лахоўскага амаль невядомае ў Беларусі. У замежных крыніцах гаворыцца пра яго як пра «рускага» сусветна вядомага вучонага, вынаходніка, механіка, радыёінжынера, лекара, філосафа, аўтара шматлікіх кніг. А між тым, сцвярджаюць тыя ж крыніцы, гэты выдатны дзеяч нарадзіўся ў 1869 г. недалёка ад Мінска (у Вілейцы або ў Іллі).

Правучыўшыся ў Мінску да 18 гадоў, а затым скончыўшы інжынерна-тэхнічнае аддзяленне Адэскай Школы мастацтваў і рамёстваў, Г. Лахоўскі становіцца студэнтам Сарбоны, вывучае фізіку і сакрэты будаўніцтва мастоў і дарог, а паралельна – анатомію і фізіялогію чалавека на медыцынскім факультэце Парыжскага ўніверсітэта. У 1907 г. атрымлівае французскае грамадзянства.

Ад пачатку вайны 1914 г. Г. Лахоўскі служыць у многіх французскіх місіях, а пазней вырашае цалкам прысвяціць сябе навуцы. Захапляецца магчымасцямі безправоднай тэлефаніі, асабіста знаёміцца з адным з вынаходнікаў радыё, лаўрэатам Нобелеўскай прэміі ў галіне фізікі (1909 г.) італьянцам Гуліэльма Марконі і з вядомым фізікам і фізіятэрапеўтам французам Арсенам Дарсанвалем, працуе над удасканаленнем шматэлектродных радыёлямпаў для самалётаў (французскі патэнт №601155 ад 18 кастрычніка 1924 г.), паляпшае якасць гучнагаварыцеляў (атрымлівае 6 патэнтаў). Але, як выявілася пазней, гэта быў не той навуковы напрамак, які сур'ёзна захапіў вучонага. Ён усё больш задумваецца пра фундаментальныя пытанні сувязі навуковых адкрыццяў у галіне электрамагнетызму і законаў жыццядзейнасці жывых арганізмаў, паглыбляе свае веды ў фізіцы, біялогіі, гісталогіі, фізіялогіі і асабліва – у галіне клетачнай біялогіі.

У 1925 г. у Парыжы выходзіць першая кніга Г. Лахоўскага – «Паходжанне жыцця, выпраменьванне жывых істот». Спонсарам выдання і аўтарам прадмовы да яе выступае Арсен Дарсанваль. Кніга становіцца вельмі папулярнай, асабліва ў Італіі, і разыходзіцца ў многіх краінах. У 1929 г. на французскай мове была надрукавана найбольш вядомая кніга Г. Лахоўскага – «Тайна жыцця», пазней перакладзеная на іспанскую, нямецкую, італьянскую і англійскую мовы [1]. Вучоны пастуліраваў, што ўсе жывыя клеткі валодаюць структурамі з электрычнымі характарыстыкамі: ёмістасці, індуктыўнасці і супраціўлення. У адпаведнасці з законамі электрамагнетызму

Актуальнасць прац Г. Лахоўскага з цягам часу толькі ўзрастае: у 1983 г. у Парыжы Жанам Луі Партэсам абаронена дысертацыя па медыцыне, прысвечаная навуковай дзейнасці Лахоўскага; у 2010 г. на англійскай мове перавыдадзена яго кніга «Тайна жыцця».

Шматчастотныя генератары для лячэння многіх захворванняў, распрацаваныя нашым суайчыннікам, і цяпер вырабляюцца ў Галандыі і Швейцарыі і выкарыстоўваюцца навуковымі лабараторыямі і медыцынскімі ўстановамі ў Аўстрыі, Бельгіі, Германіі, Канадзе, Італіі, Францыі і іншых краінах свету. Разам з тым ніводная з прац даследчыка да гэтага часу не выдадзена ні на беларускай, ні на рускай мовах. Пераклад кнігі Г. Лахоўскага на беларускую мову мог бы стаць значным укладам у айчынную навуковую, культурную, гістарычную і грамадскую скарбніцу і, што асабліва важна, паспрыць развіццю метадаў лячэння анкалагічных захворванняў.

яны ствараюць вагальны электрамагнітны контур, настроены на пэўную рэзанансную частату. Такім чынам, кожная клетка, акрамя таго, што яна з'яўляецца тканкай з біяхімічнымі якасцямі, з'яўляецца таксама своеасаблівым радыёпрыёмнікам знешніх выпраменьванняў, а пры пэўных умовах – і генератарам гарманічнай высокачастотнай хвалі з рэзананснай частотой ваганняў. На думку Г. Лахоўскага, знешнімі гарманізуючымі выпраменьваннямі могуць быць зямныя, атмасферныя і, асабліва, касмічныя выпраменьванні, якія іанізуюць рэчывы глебы. Гэтыя выпраменьванні ствараюць сумесны спектр ваганняў у вельмі шырокім дыяпазоне частот.

Для доказу ўплыву якасці глебы на здароўе чалавека Г. Лахоўскі параўноўвае дадзеныя аб захворваннях на рак з тапаграфічнымі картамі глебы. Прааналізаваўшы вялікі аб'ём дадзеных, ён прыходзіць да высновы, што пры іншых роўных умовах на глебе, якая праводзіць электрычнасць, выпадкі захворвання на рак часцейшыя, чым на той, якая не праводзіць яе. Гэтыя ўяўленні знайшлі сваё развіццё ў кнізе «Радыяцыя і хвалі, крыніца нашага жыцця» (1937 г., Парыж) [2].

Уздзеянне знешняга выпраменьвання мае рэзанансны характар, і таму, нават калі яно вельмі слабае, наступствы для клеткі могуць быць значнымі. Апраменьваючыся электрамагнітным полем, якое мае шырокі спектр частот, кожная клетка асімілюе знешнюю энергію той частаты,

якая ёй патрэбная. Гэтая і іншыя ідэі сталі асновай для стварэння новага метада і прыбора для аздаравлення жывых арганізмаў.

Г. Лахоўскі пераконвае, што для захавання здароўя трэба прытрымлівацца трох правілаў: верыць у даўгавечнасць; пазбягаць гневу, злосці, зайздрасці, рэўнасці, раздражнення, развіваць у сабе добрыя пачуцці і добры настрой, што неабходна для падтрымання не толькі маральнай, але і фізічнай раўнавагі; не баяцца смерці, верыць у неўміручасць, бо страх смерці скарачае жыццё.

Пры невыкананні гэтых умоў і з іншых прычын (нездаравае харчаванне, атручванне, стрэсы і т.п.) клеткі пачынаюць хварэць. Згодна з Лахоўскім, гэта азначае, што пэўныя клетачныя структуры блакуюцца – перастаюць успрымаць знешнюю гарманізуючую, лячэбную энергію на прыдатнай частаце. Працэс захворвання паскараецца (а часта і пачынаецца), калі ў арганізме прысутнічаюць бактэрыі (і) вірусы, якія сваім выпраменьваннем навіязваюць арганізму свае, таксічныя для яго, ваганні. Лёгка зразумець, што задача лячэння – у разблакаванні клетачных структур і падаўленні крыніц таксічных сігналаў. Галоўная абарона – наша імунная сістэма. Падыхваючы амплітуду ваганняў кожнай клеткі цела, мы павялічваем актыўнасць імуннай сістэмы і нейтралізуем негатыўныя таксіны, з якімі змагаецца наш арганізм.

Вучоны вырашае ўздзейнічаць на хворага чалавека знешнім, штучна створаным шматчастотным выпраменьваннем з дастатковым узроўнем для эфектыўнага ўплыву на ўсе паражоныя клеткі. Сетка частот генератара вельмі шчыльная і мае шырокі спектр, што дазваляе кожнай пашкоджанай клетцы «захапіць» прыдатную ёй частату і, самае галоўнае, атрымаць акуратную энергію, якая ёй неабходная для ўзнаўлення сваіх функцый у арганізме і для блакавання крыніц таксічных ваганняў. І такі генератар шматчастотнай хвалі быў створаны ў 1931 г.

«Што такое жыццё?» – пытаецца Лахоўскі. І адказвае: «Гэта дынамічная раўнавага ўсіх клетак, гармонія мноства выпраменьванняў, якія рэагуюць адзін на аднаго». «Што такое хвароба?» – пытаецца ён. І адказвае: «Гэта вагальны дысбаланс клетак, які адбываецца па знешніх прычынах. Гэта ў асноўным барацьба паміж мікробным выпраменьваннем і выпраменьваннем клетачным... Хвароба наступае тады, калі пачынае пераважаць выпраменьванне аднаклетачнага арганізму, мікроба, і калі супраціўленне арганізма цалкам падае, наступае смерць. Калі ж клетачнае выпраменьванне ўзрастае, актывізуецца працэс выздараўлення» (кніга «Тайна жыцця») [1]. Г. Лахоўскі рэзюмуе: «Абагульняючы, маю тэорыю можна выказаць трыма палажэн-

нямi: жыццё ўзнікла дзякуючы выпраменьванню; жыццё падтрымліваецца выпраменьваннем; жыццё разбураецца выпраменьваннем».

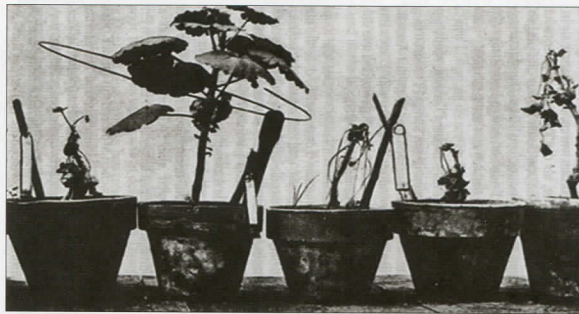
Вынаходнік атрымлівае дазвол ад кіраўніцтва некалькіх парызскіх бальніц на ўдзел у лячэнні анкалагічных хворых і дабіваецца значных поспехаў. На пытанне аднаго з сяброў, чаму ён не бярэ плату за лячэнне, Лахоўскі адказвае: «Усё сваё жыццё і ўсе свае грошы я аддаў на тое, каб змагацца з ракам. І лепшая ўзнагарода – бачыць, як бедныя людзі выздараўляюць дзякуючы маёй машыне. Няма нічога лепшага, як бачыць сваіх колішніх пацыентаў здаровымі і моцнымі і чытаць у іх вачах глыбокую ўдзячнасць. Гэта для мяне больш каштоўнае, чым усе багацці і шанаванні гэтага свету».

Свае погляды на прычыны і метады лячэння анкалагічных хвароб Лахоўскі раскрывае ў кнігах «Уклад у этыялогію рака» (1927 г.) і «Утварэнне пухлін і парушэнне раўнавагі клетачных выпраменьванняў» (1932 г.).

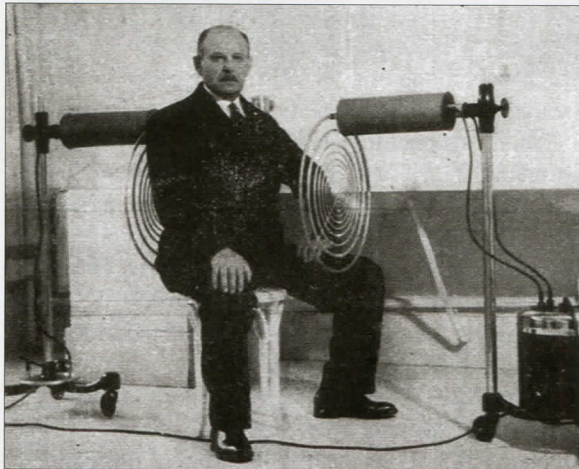
У 1931 г. у Парыжы выходзіць наступная кніга – «Cellular Oscillation» («Клетачныя ваганні»), а пазней – «Навука і шчасце», «Вечнасць, жыццё і смерць», «Зямля і мы», «Матэрыя». Навуковыя даследаванні вучонага прэзентуюцца ў Парыжскай акадэміі навук, Лонданскім каралеўскім таварыстве, Хімічным таварыстве Берліна, у Акадэміі навук Партугаліі, а яго падыходы выкарыстоўваюцца ў Італіі, Швецыі, Бразіліі і іншых краінах.

Акрамя даследаванняў, звязаных са стварэннем штучных крыніц лячэбных выпраменьванняў, Лахоўскі актыўна займаецца распрацоўкай і так званых пасіўных прыладаў, якія дазваляюць атрымаць гэтакі ж лячэбны ці, прынамсі, адзараўленчы эфект. Калі прыняць гіпотэзу аб касмічным паходжанні энергіі, неабходнай для жывых клетак, а значыць, і для ўсяго арганізма, то трэба зрабіць электрамагнітны рэзанатар, настроены на прыдатную для хворага арганізма частату, і размясціць яго як мага бліжэй да пацыента. У гэтым выпадку такі рэзанатар з'яўляецца прыёмнай антэнай, якая выбарачна павялічвае амплітуду ваганняў рэзананснай, прыдатнай для нямоглага, частаты і, што асабліва важна, акурат у тым месцы, дзе знаходзяцца паражоныя клеткі. Гэта павінна дапамагчы ім атрымаць неабходную энергію і пачаць працэс выздараўлення.

Першая праверка гэтай гіпотэзы была праведзена яшчэ ў 1924 г. з выкарыстаннем раслін. На працягу трох тыдняў пухліна на герані з антэнай поўнасю знікла, у той час як іншыя прадстаўнікі віда загінулі. Далейшае назіранне за развіццём выратаванай расліны з захаванай антэнай на працягу трох гадоў паказала адсутнасць якіх-небудзь адхіленняў ад нормы [1].

Шэраг вопытных раслін, сцябло якіх было заражана бактэрыямі, што выклікаюць пухліны. Усе расліны загінулі, акрамя другой злева, якая была забяспечана спецыяльнай антэнай

Георгій Лахоўскі і яго генератар шматчастотных хваляў

Былі праведзены і іншыя эксперыменты, якія пацвердзілі эфектыўнасць такіх рэзанатараў, а значыць, і адно з асноўных палажэнняў тэорыі вучонага. Далейшае развіццё «кольцы Лахоўскага» атрымалі дзякуючы намаганням аднаго з яго паслядоўнікаў – французца Гая Цыюкс.

У 1941 г. з-за сваіх антырасісцкіх поглядаў, выкладзеных у кнігах «Расізм» (1934 г.) і «Цывілізацыя і расісцкае вар'яцтва» (1941 г.), Лахоўскі вымушаны эміграваць у Злучаныя Штаты, дзе яго сустракае ў Брукліне і дапамагае ўладкавацца на працу ўролагам доктар Дызрэлі Кобак. Перакладчык прац Г. Лахоўскага на англійскую мову Марк Клемент у сваёй кнізе «Хвалі, якія лечаць» апісваў, як шмат людзей і арганізацый у ЗША спадзяваліся атрымаць прыбытак ад выкарыстання генератараў Лахоўскага. Аднак усе планы і само развіццё новага метада лячэння ў Амерыцы, якое выглядала такім перспектывным, былі абарваны раптоўнай трагічнай смерцю вынаходніка ў выніку аўтааварыі 31 жніўня 1942 г.

У студзені 1945 г. у Нью-Йорку засноўваецца Інстытут шматчастотных хваляў імя Г. Лахоўскага, сакратаром якога становіцца сын Г. Лахоўскага Серж (1913–2003), а старшынёй – Дызрэлі Кобак. У 1960 г. Серж Лахоўскі вяртаецца ў Францыю і пачынае працаваць над удасканаленнем генератара шматчастотных хваляў для C.O.L.Y.S.A. Company.

У сваім артыкуле «Мая сустрэча з Сержам Лахоўскім», апублікаваным 7 ліпеня 1993 г. у «Borderlands Journal» (Парыж), Хесэль Хурнвелд піша: «Серж Лахоўскі – сын Георгія Лахоўскага, бліскучага вучонага, геніяльнага чалавека... Адкрыцці бацькі для Сержа па-ранейшаму з'яўляюцца прадметам вялікай цікавасці; у свой час, у перыяд 1900–1940 гг., сваімі вынаходніцтвамі і тэорыямі ён зрабіў сапраўдную рэвалюцыю... Метады Георгія Лахоўскага спрацоўваюць і сёння... Пасля смерці бацькі Сержа ўсе яго адкрыцці і распрацоўкі прыйшлі ў запусценне... Інструменты ў барацьбе з ракам і іншымі захворваннямі былі часова выключаны з ужытку. На шчасце, у цяперашні час інфармацыя зноў выходзіць у свет, што дазваляе атрымаць карысць з метадаў мінулых гадоў...». Цягам наступных дзесяцігоддзяў дзясяткі генератараў шматчастотных хваляў паспяхова выкарыстоўваюцца лекарамі, ветэрынарамі, хірургамі – у Аўстрыі, Бельгіі, Канадзе, Германіі, ЗША, Францыі і іншых краінах. Многія адкрыцці Г. Лахоўскага доўгі час ігнараваліся афіцыйнай медыцынай, некаторыя з іх толькі нядаўна былі пацверджаны практыкай, што, напрыклад, апісвае Роберт Бекер у сваёй кнізе «Электрычнае цела» (1985 г.).

Магчымаць выкарыстання электрамагнітных хваляў (ЭМХ) з лячэбнымі мэтамі прыцягнула ўвагу і іншых даследчыкаў, як, напрыклад, амерыканскага вучонага Рояла Райфа, які з 1930-х гг. даследаваў і ствараў прыборы для лячэння анкалагічных і іншых хвароб шляхам уздзеяння біярэзананснымі ЭМХ. Хутэй за ўсё, менавіта ён з'яўляецца першым даследчыкам, які выдзеліў вірус рака.

Тым не менш значнага распаўсюджвання вышэйзгаданы метады не знайшоў. Гэта можна растлумачыць як аб'ектыўнымі прычынамі (нявызначанасць біяфізічнага механізму ўздзеяння ЭМХ нецэплагава ўзроўню на жывыя арганізмы), так і суб'ектыўнымі (нежаданне магутных фармацэўтычных карпарацый мець канкурэнта).

У апошнія гады зноў назіраецца значная навуковая актыўнасць у даследаваннях азначанага кірунку. Так, брытанскі часопіс «Microwave news» 4 снежня 2011 г. змясціў на сваіх старонках сенсацыйны артыкул «Ці можаце вы павярць? Пэўныя частоты блакуюць рост ракавых клетак?», у якім фактычна пацверджаны многія высновы Г. Лахоўскага пра здольнасць электрамагнітных палёў стабілізаваць і змяншаць ракавыя пухліны. Даследчая група пад кіраўніцтвам Барыса Пашэ з універсітэта Алабамы (ЗША) ў сваёй працы прадэманстравала высокую эфектыўнасць электрамагнітнай тэрапіі

анкалагічных захворванняў [13–14], прывёўшы справядзачы з серыі эксперыментаў, у якіх радыёчастотнае выпраменьванне ў 27,12 мГц з амплітудай, мадуляванай на пэўнай частаце паміж 100 Гц і 21 кГц, падаўляла рост двух тыпаў ракавых клетак печані, а ўжо іншы набор мадуляцыйных частот падаўляў рост клетак рака малочнай залозы [15–16]. Частоты, прыдатныя для пухліны печані, не мелі эфекту ва ўздзеянні на клеткі рака малочнай залозы, і наадварот. Аўтары даследаванняў адзначаюць, што такі тып селектыўнага ўздзеяння заслугоўвае пільнай увагі. Заключная выснова Б. Пашэ гучыць так: «Гэтыя пошукі адкрываюць новы шлях кантролю росту пухлін, які можа быць шырока выкарыстаны для лячэння анкалагічных захворванняў».

Амерыканскі даследчык Карл Блэкман, аналізуючы вынікі даследаванняў, адзначае, што апошнія артыкулы (прыведзены ў спісе літаратуры – *аўт.*) прадэманстравалі магчымаць змены парадыммы ў лячэнні анкалагічных захворванняў, і дадае: «Я спадзяюся, што на гэты раз згаданы напрамак даследаванняў не будзе пакутаваць ад адсутнасці фінансавання, як гэта ўжо здаралася ў мінулым» [17, 18]. Застаецца чакаць, ці будзе звернута належная ўвага на адкрыцці ў галіне лячэння анкалагічных хворых цяпер, праз столькі гадоў пасля вынаходніцтваў Г. Лахоўскага. ■

Літаратура

- Lakhovsky Georges. The Secret of Live. Cosmic rays and radiations of living beings. Translated from the French by Mark Clement. – London, William Heinemann (medical book) LTD, 1939.
- Lakhovsky Georges. Radiations and Waves. Sources of Our Life. Published by Emile L. Cabela, New York, 1941.
- Thèse Pour Le Doctorat en Médecine Par Portes Jean-louis. LA VIE et L'OEUVRE de Georges – LAKHOVSKY. – Université Pierre et Marie Curie, Paris, 1984.
- Lakhovsky G. Curing Cancer with Ultra Radio Frequencies // Radio News Magazine. February 1925. P. 1282–1283.
- US Patent N 1,962,565: «Apparatus with Circuits Oscillating under Multiple Wavelengths», June 12, 1934.
- The Lakhovsky Multiple Wave Oscillator with Thomas Joseph Brown. <http://www.youtube.com/watch?v=eLYZGg-JmCE>.
- Secret Cures and Anti Aging, Tesla, Lakhovsky & Beck. <http://www.youtube.com/watch?v=PKZvallstbs>.
- Multi Wave Research. <http://users.skynet.be/Lakhovsky/>.
- Georges Lakhovsky. http://en.wikipedia.org/wiki/Georges_Lakhovsky.
- Hessel Hoornveld. My meeting with Serge Lakhovsky – article in Borderlands, Paris, July 7, 1993. <http://www.multiphaseoscillator.nl/content/view/full/63/108/lang,en/>.
- Лаховский – пионер биоэлектрики. <http://lebendige-ethik.net/4-Lakhovsky.html>.
- Lakhovsky's Multi-Wave Oscillator (MWO). <http://www.lakhovsky.com/>.
- Barbault A. et al. Amplitude-modulated electromagnetic fields for the treatment of cancer: discovery of tumor-specific frequencies and assessment of a novel therapeutic approach // J Exp Clin Cancer Res 2009; 28: 51–60.
- Costa FP et al. Treatment of advanced hepatocellular carcinoma with very low levels of amplitude-modulated electromagnetic fields // Br J Cancer 2011; 105: 6400–8.
- Zimmerman ZW et al. Cancer cell proliferation is inhibited by specific modulation frequencies. Br J Cancer 2012; 106 (2): 307–313.
- Zimmerman JW et al. Targeted treatment of cancer with radiofrequency electromagnetic fields amplitude-modulated at tumor-specific frequencies // Chin J Cancer 2013; 32 (11): 573–581.
- Blackman CF. Treating cancer with amplitude-modulated electromagnetic fields: a potential paradigm shift, again // Br J Cancer 2012; 106: 241–2.
- Butters J. T., Figueroa X. A. & Butters B. M. Non-Thermal Radio Frequency Stimulation of Tubulin Polymerization in Vitro: A Potential Therapy for Cancer Treatment // Open Journal of Biophysics 2014; 4: 147–168.